

Jaloers op 'De Luizenmoeder'!

Wat is het dat 'De Luizenmoeder' het best bekeken en meest besproken tv-programma van de laatste tijd is? Algemeen bestempeld als politiek uiterst incorrect en erg confronterend. Zien al die ouders zichzelf ineens in een spiegel? Is het zelfkastijding? Of horen we nu uitspraken die we zelf hadden willen doen maar niet durfden?

Vooraf dit laatste misschien: niet meer durven! Leven we tegenwoordig in een wereld, of is het land, waar op iedere uitspraak een pak zout gelegd wordt? Waar 'blank' nu 'wit' is geworden, waar 'Zwarte Piet' nu 'Groene Piet' moet worden, waar genderneutraal de maatstaf wordt, waar 'hun hebben gelijk' de nieuwe regel wordt, waar het woord 'allochtoon' vervangen wordt door 'iemand met een migratie achtergrond'? We leven in een tijd waarin we compleet zijn doorgeslagen in de manier waarop we ons moeten gedragen of uiten.

We noemen het programma 'zo heerlijk incorrect' en genieten ervan. Is het Trump soms die ons warm heeft gemaakt voor politieke incorrectheid? Of speelt er toch iets anders?

Het lijkt erop dat we worden geleefd, niet meer onszelf kunnen zijn, waar iedereen op het puntje van zijn stoel zit om bij één verkeerd woord in de aanval te gaan.

Met de komst van de sociale media kan iedereen, verscholen achter bits en bytes, zijn mening ventileren. Anoniem, dus zonder er verantwoording over af te hoeven leggen. Is dit misschien de reden dat we bang lijken te worden om te zeggen wat we vinden? Bang voor de tegenaanval via een tsunami aan anonieme scheldpartijen? Ervaren we 'De Luizenmoeder' daarom als een verademing? Zouden we misschien zelf af en toe eens heerlijk incorrect willen zijn, al was het maar om onze frustraties de ruimte te geven?

Ik weet het niet, ik ben geen psycholoog, ik probeer alleen te begrijpen wat hier aan de hand is. Juist het hoe en waarom is wat mij boeit (natuurlijk vooral als thrillerauteur). Feit is dat te vaak mensen niet langer bereid zijn echt te zeggen, of te schrijven, wat ze denken of voelen, bang om aangeschoten wild te worden.

Er is de laatste tijd veel veranderd in ons land, maar zijn de mensen zelf eigenlijk wel zoveel veranderd? Ik weet het niet, maar als mensen harder lachen dan jaren geleden bij dit programma misschien zou zijn gebeurd om uitspraken die in die tijd niet zouden zijn opgevallen, dan lijkt er toch wel iets aan de hand. Er wordt ons een spiegel voorgehouden, gekoppeld aan charging, waar we uit opluchting nu extra hard om lachen. Maar beseffen we ook dat deze spiegel een beeld laat zien waar we eigenlijk eens goed over na moeten denken? Een beeld dat gebaseerd is op opgedrongen ingetogenheid, of zeg maar het moeten inslikken van gevoelens en meningen?

Zijn we misschien jaloers op 'De Luizenmoeder', die zich nergens iets van aantrekt? Er blijkt immers genoeg interesse voor de snoeiharde grappen en 'incorrecte' uitingen van 'De Luizenmoeder'.

Misschien kunnen we voortaan met elkaar weer iets 'normaler' doen en minder spastisch!